

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τηλ. επικ.: 210 7767 023**

Αθήνα, 18-07-2014
Αρ. Πρωτ.: 421,508

Προς:

✓ Άη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

1. Υπουργό Επικρατείας
2. Βουλευτή: κ. Ν. Νικολόπουλο
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερωτήσεις και αιτήσεις κατάθεσης εγγράφων: 316/29/23-06-2014 και 323/33/23-06-2014

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 316/29/23-06-2014 Ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, με θέμα: «Χαριστικές Νομοθετικές Ρυθμίσεις... Δικαιοσύνης!» καθώς και της υπ' αριθ. 323/33/23-06-2014 όμοιας Ερώτησης και α.κ.ε. του ως άνω Βουλευτή, αντίγραφο της οποίας μας διαβιβάστηκε με το υπ' αριθ. 1605/11-07-2014 έγγραφο του Υπουργείου Επικρατείας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η διεύρυνση του άρθρου 263Α του Π.Κ. έλαβε χώρα με το ν.1738/1987, σε μια εποχή δηλαδή που η πολιτεία έπρεπε να μεριμνήσει για την προστασία της δημόσιας περιουσίας, λόγω του οξυμένου τότε κλίματος που είχε δημιουργηθεί με τις «προβληματικές» επιχειρήσεις. Στη διεύρυνση του άρθρου 263Α περιλαμβανόταν και η επίμαχη περίπτωση δ, σύμφωνα με την οποία αρκούσε να έχει οποιαδήποτε επιχείρηση στην Ελλάδα δανειοδοτηθεί από τράπεζα, την οποία χρηματοδοτούσε το Δημόσιο, ώστε οι εργαζόμενοι σε αυτή να αντιμετωπίζονται ποινικά ως δημόσιοι υπάλληλοι. Όπως είναι ευνόητο η εν λόγω διάταξη, κατά την εφαρμογή της, προκάλεσε τεράστια προβλήματα. Να σημειωθεί ότι ο Άρειος Πάγος με την υπ' αριθ.9/1998 απόφασή του δέχτηκε ότι με τη διάταξη του άρθρου 263Α Π.Κ.(επομένως και με την περίπτωση δ αυτού) δεν προστατεύεται η δημόσια περιουσία, αλλά απλώς διευρύνθηκε η έννοια του δημοσίου υπαλλήλου.

Ασφαλώς οι συνθήκες υπό τις οποίες τελεί σήμερα η χώρα μας και ειδικότερα η ίδρυση και λειτουργία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας(Τ.Χ.Σ.) έχει ως συνέπεια την δημιουργία ενός ιδιαίτερα σοβαρού αντιεπενδυτικού κλίματος, αφού οποιαδήποτε ημεδαπή ή αλλοδαπή επιχείρηση που δανείζεται στην Ελλάδα, υπάγει τους εργαζόμενους της στη ρύθμιση της περίπτωσης δ. Θεμελιώνεται δηλαδή ως προς αυτούς ποινική ευθύνη όμοια με εκείνη των δημοσίων υπαλλήλων.

Για τους ανωτέρω λόγους πολιτική του Υπουργείου Δικαιοσύνης υπήρξε ευθύς εξ αρχής η κατάργηση της επίμαχης διάταξης. Αυτό πράγματι αποτυπώθηκε στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου που αργότερα ψηφίσθηκε ως νόμος 4254/2014. Σημειώνουμε ότι για την κατάργηση της διάταξης ελήφθη επιπροσθέτως σοβαρά υπόψη ο προβληματισμός της ΚΕΝΕ, ότι δηλαδή με τη συγκεκριμένη διάταξη θα επεκτεινόταν «αλόγιστα» η έννοια του υπαλλήλου, αφού σε αυτή θα υπαγόταν «και εργαζόμενος σε ΟΕ(νομικό πρόσωπο) που παράγει ρούχα(μικρή βιοτεχνία), επειδή το νομικό πρόσωπο παίρνει δάνειο από ιδιωτική τράπεζα».

Επειδή όμως, κατά την εφαρμογή της, η ρύθμιση αυτή, συνδεόταν και με την εφαρμογή του ν.1608/1950 και επειδή ως προς αυτόν τον νόμο ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει επανειλημμένα δηλώσει ότι η τελική απόφαση τόσο για την κατάργηση ή μη αυτού, όσο και για το τελικό

περιεχόμενο του άρθρου 263Α, θα ληφθεί από την ήδη από μηνών λειτουργούσα στο Υπουργείο Επιτροπή Σύνταξης του νέου Ποινικού Κώδικα της χώρας, θα ήταν αντιδεοντολογικό, με οποιαδήποτε νομοθετική παρέμβασή του, να προκαταλάβει τις αποφάσεις της εν λόγω επιτροπής. Έτσι κρίθηκε ότι ήταν δεοντολογικά ορθό, όπως επανέλθει η διάταξη ως είχε για να διατυπώσει το τελικό κείμενό της η Επιτροπή του Π.Κ.

Σημειώνουμε ότι, ούτε η κατάργηση, ούτε η επαναφορά της συγκεκριμένης διάταξης είχε οποιαδήποτε πρακτική ή νομική συνέπεια σε υπό εξέλιξη ποινικές υποθέσεις.

Επιπροσθέτως, σας ενημερώνουμε ότι η νομοθετική πολιτική του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ειδικά στον ευαίσθητο τομέα του Ποινικού Δικαίου γίνεται επί τη βάσει του μακροπρόθεσμου συμφέροντος της χώρας, της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, όπου τούτο κρίνεται αναγκαίο, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, στη ενίσχυση της διεθνούς θέσης της χώρας και όχι ενόψει των διεξαγόμενων ποινικών ερευνών ή των εξυπηρετούντων άλλες ανάγκες δημοσιευμάτων στον τύπο.

Επίσης, σταθερή και αμετακίνητη βούληση της Κυβέρνησης είναι η δραστική και ως εκ τούτου αποτελεσματική αντιμετώπιση της διαφθοράς σε όλο το φάσμα του Δημόσιου τομέα. Αυτό αποδεικνύεται από το μέχρι τώρα νομοθετικό της έργο(κακουργηματοποιήθηκε η δωροδοκία-παθητική και ενεργητική- των πολιτικών αξιωματούχων και των δικαστικών λειτουργών και αυστηροποιήθηκε αυτή των υπαλλήλων κ.ά.). Ουδείς υπάλληλος (Πρόεδρος, Διευθύνων Σύμβουλος, μέλος Δ.Σ. κ.λ.π), που υπηρετεί όχι μόνο στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., αλλά και σε Ν.Π.Ι.Δ., που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο(ΟΤΕ{υπόθεση SIEMENS}, ΔΕΗ, Ναυπηγεία κ.λ.π.) απαλλάσσεται ή θα τύχει οποιασδήποτε ευνοϊκότερης ποινικής μεταχείρισης.

Συνεπώς, ματαιοπονούν όσοι προσπαθούν να βρουν, πίσω από τις εν λόγω ρυθμίσεις, οποιαδήποτε σκοπιμότητα. Αν έχετε υπόψη σας οποιαδήποτε περίπτωση που μπορεί να τύχει ευνοϊκότερης αντιμετώπισης από τις εν λόγω ρυθμίσεις, ας την αναφέρετε δημοσίως, για να έχετε ανάλογη απάντηση.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

Ε. Γαβάνη